

Artikel uit Apeldoornse Courant van 04-10-2003

De dag des oordeels wens je geen enkele collega toe

door Gep Leeftang

4 OKTOBER 2003 - APELDOORN -

De chef doet zijn uiterste best om de moreel goed te houden, maar het is vechten tegen de bierkaai. De dreiging van ontslagen als gevolg van reorganisatie hangt boven het bedrijf. Vakbonden hebben hun leden bijeengeroepen om de strategie te bepalen. Personeelsleden twijfelen of ze hun baan wel zeker zijn. Ze zijn chagrijniger dan ooit.

Recente voorbeelden van grote reorganisaties in deze regio zijn inkrimpingen bij PinkRocade, personeelsreductie bij Nemef en zelfs sluiting van Philips Apeldoorn. Daar was een reorganisatie niet voldoende gebleken om het bedrijf er weer bovenop te helpen of een overnamekandidaat te vinden. Het licht ging op het Visionpark definitief uit.

Gerrit Slotboom was ruim 38 jaar in dienst van Philips toen de laatste reorganisatie geen soulaas had geboden. De voormalige voorzitter van de ondernemingsraad kreeg te horen dat hij nog voor de deur in maart dicht zou gaan per 31 december werkloos zou zijn. Later kwam Philips daar op terug. Slotboom mocht tot het einde in dienst blijven. Sterker nog: hoogstpersoonlijk draaide hij uiteindelijk de sleutel voor het laatst om.

Tijdens een reorganisatie is het niet leuk op de werkvloer, merkte Slotboom. De dosis chagrijn is veel groter dan normaal. 'Er hangt een gespannen sfeer.'

'Wat mij echter opviel in de fase dat nog niet duidelijk was wie bij ons het veld zouden moeten ruimen, dat er een sterk saamhorigheidsgevoel ontstond', zegt Slotboom. 'Mensen die normaal elkaar niet zo zagen staan, hadden nu ineens veel belangstelling voor elkaar.'

De dag des oordeels is iets om zo snel mogelijk te vergeten. 'Zo'n dag meemaken, dat wens ik niemand toe', zegt Slotboom. 'Dat is echt verschrikkelijk. Alle personeel moest die dag langs de directie om te horen hoe zijn toekomst eruit zou zien. Dat beeld vergeet je nooit meer: collega's die huilend naar buiten komen en snikken dat ze weg moeten.'

Bij anderen is er op zo'n moment een dubbel gevoel: heel verdrietig voor die collega, maar 'liever hij dan ik'. 'Ondanks dat ook zulke gevoelens een rol spelen, viel het clubje bij ons niet voor elkaar', zegt Slotboom. 'De collega's stonden er voor elkaar.'

'Als je werd ontslagen mocht je een dag later je persoonlijke spullen pakken en vertrekken', zegt Slotboom. 'Opvallend genoeg liepen de meesten na een paar weken toch weer binnen, om even een kijkje te nemen.'

Artikel uit Apeldoornse Courant van 27-11-2002

Twijfels over computers al in 1964

door Hans Dinklo

27 NOVEMBER 2002 - APELDOORN -

Ongeveer veertig jaar geleden haalde Apeldoorn een moderne snelgroeïende industrie binnen. Meer dan tienduizend mensen werkten sindsdien korter of langer bij de Philips computers in Apeldoorn. Het grote succes bleef echter uit.

Philips besloot in 1962 om in Apeldoorn te beginnen aan het avontuur van computers maken. Een uniek besluit want tot dan toe werden alle nieuwe activiteiten van Philips in Eindhoven gestart. En zo begonnen op 1 juli 1963 ongeveer 25 medewerkers, in een voormalig rotanfabriekje aan de Molenstraat in Apeldoorn met de start van wat toen genoemd werd de Philips Computer Industrie.

Begin jaren vijftig was in het Natuurkundig Laboratorium al een computer gebouwd die de naam 'Peter' (Philips Eerste Tweekellige Elektronische Rekenmachine) meekreeg. Daarna volgde een voor die tijd grote en zeer snelle machine, genaamd 'Pascal', die tot 1972 in Apeldoorn operationeel was. Toen de Raad van Bestuur besliste had dat Philips ook computers moest gaan maken en verkopen, merkten critici echter al snel op dat Philips te laat was.

De eerste twijfels ontstonden in 1964. IBM kondigde een geheel nieuwe reeks van computers aan. Nieuwe begrippen werden geïntroduceerd zoals: computerfamilie, compatibiliteit, microprogrammering, schijfgeheugen, besturingssysteem en virtueel geheugen. Vele nieuwe functies kwamen commercieel beschikbaar en misschien wel het belangrijkste was dat IBM hiermee de standaard vastlegde van het 'mainframe', de grote computer dus.

Philips werd voor de strategische keus gesteld: volg IBM, dat zeer snel een absolute monopoliepositie opbouwde, of kies een eigen weg. Beide wegen waren niet aantrekkelijk. IBM volgen betekende vrijwel altijd te laat op de markt komen en een eigen systeem ontwikkelen betekende dat programma's ontwikkeld voor IBM computers niet op de eigen computers werkten.

Philips ging echter door en uiteindelijk werd in 1969 de P1000 familie aangekondigd. Qua architectuur in grote lijnen overeenkomend met de IBM architectuur, maar niet compatibel. De markt van de grote computers werd toen al vrijwel geheel beheerst door IBM en voor een klant kostte het, vanwege incompatibiliteiten, veel geld en tijd om naar een Philipscomputer over te stappen.

Philips had het dan ook niet gemakkelijk om klanten te werven voor de nieuwe P1000. Diverse Amerikaanse bedrijven hadden vergelijkbare problemen en stopten met de computeractiviteiten. In Europa gingen Siemens, Philips en het Franse CII om het op te nemen tegen de Amerikaanse hegemonie samenwerken en vormden in 1973 Unidata. De Franse president stak echter een spaak in het wiel. CII trok zich terug en in 1975 werd Unidata verleden tijd.

Voor Philips was het debacle compleet. Het trok zich terug uit de grote computers. Dat kostte alleen al in Nederland ongeveer 2.000 mensen hun baan.

Voor middelgrote en kleine computers was er nog wel een basis. Philips boekte wisselende successen met kantoormachines, bankterminals, tekstverwerking en een minicomputer. Een snelle microprocessor, waarvan de A in de naam FAST stond voor Apeldoorn, werd echter geen commercieel succes.

Toen de toekomst er in de eerste helft van de jaren tachtig redelijk rooskleurig uitzag, kwam de Japanse overheid met een goed gestructureerd plan, dat de nieuwe informatiemaatschappij snel naderbij moest brengen. Voor Philips waren er twee ontwikkelingen die een grote rol speelden voor de toekomst van zijn computers. In de eerste plaats in 1982 de opkomst van IBM's personal computer, de PC. Het produceren van computers werd eenvoudig, met als gevolg dat vele fabrikanten, vooral in Taiwan, de PC gingen nabouwen. Na enkele niet geheel geslaagde eigen ontwikkelingen besloot Philips in 1986 ook te kiezen voor de PC en startte een eigen productie. Een tweede belangrijke trend in de jaren tachtig was de integratie van computers en communicatie.

Om daar op te anticiperen fuseerde in 1985 de Philips-telecommunicatiedivisie in Hilversum met de computerdivisie van Apeldoorn. Dat werd geen succes, doordat producten, markten, klanten, cultuur en historie te verschillend waren. Omdat er vrij grote verliezen werden geleden, werd eind 1989 besloten de divisies weer te scheiden. Gezien de resultaten werd besloten geen eigen hardware meer te ontwikkelen. Tenslotte werd de computerdivisie in 1992 aan DEC verkocht.

Wat anno 2002 in Apeldoorn nog resteert is de assemblage van printplaten. Vanwege een slecht gevulde orderportefeuille besloot Philips echter tot sluiting over te gaan.

Het computeravontuur van Philips, in 1963 gestart in Apeldoorn, is daarmee definitief verleden tijd. Ondanks het afscheid van Apeldoorn en computers zit Philips echter midden in deze informatietechnologie en zal dat in de toekomst zeker blijven.

Prof. ir. J.A. Dinklo, was in de jaren tachtig directeur van de divisie Data Systems, tot eind 1994 directeur Corporate Planning & Strategy bij Philips International B.V. en deeltijd hoogleraar Informatiekunde aan de Universiteit voor Bedrijfskunde Nyenrode. Hij heeft een belangrijk deel van Philips' computeractiviteiten van zeer nabij meegemaakt.

Artikel uit Apeldoornse Courant van 29-07-2002

Na 38 jaar trouwe dienst eind in zicht

door Gep Leeftang

29 JULI 2002 - APELDOORN -

Ruim 38 jaar was hij in dienst van Philips Apeldoorn, een veertigjarig dienstverband is Gerrit Slotboom echter niet gegund. Op 31 december sluit voor de medewerker van bijna het eerste uur de deur.

Slotboom hoort niet tot het personeel dat nog wordt ingehuurd voor de laatste drie maanden van ontmanteling, alvorens de printplatenfabriek leeg wordt achtergelaten. ‘Dat doet best pijn’, zegt hij.

Hoewel hij bekend dat het vroegtijdige vertrek hem dubbele gevoelens geeft, is er wat Slotboom betreft geen kwaad woord voor zijn werkgever. ‘Ik begrijp de sluiting’, zegt hij. ‘We lijden dik verlies. Dat kan geen bedrijf volhouden. Dat we nog zo lang hebben gedraaid, ligt aan onze ‘bank’. Philips, wel te verstaan. Het bedrijf heeft zich jegens de Apeldoornse vestiging heel loyaal opgesteld.’

Als hij op 1 januari op 55-jarige leeftijd op straat staat met een vertrekregeling voor oudere werknemers op zak, houdt hij één verovering uit de Philipsfabriek bij zich. ‘Ik sloot in 1972 een van de eerste Philips-huwelijken’, grijnst hij. ‘Mijn vrouw werkte op de afdeling die kleine printjes maakte voor de toenmalige P1000 computer. Ik was zelf in 1964, een jaar na de opening, begonnen op de werkvloer met montagewerk en was daar in de loop der jaren ‘eerste man’ geworden. Op de afdeling van mijn vrouw viel een groepsleider weg en ik volgde hem op. Leiding geven over je vrouw is natuurlijk niet zo leuk, maar ze werd gelukkig zwanger en vertrok.’

‘Ik ben een aantal jaren groepsleider van al die meiden geweest’, grijnst hij, ‘maar je kunt beter met kerels werken. Wij mopperen ook weleens, maar zij houden niet meer op als ze eenmaal bezig zijn!’

In 1985 nam Slotboom de leiding over ‘material handling’ (magazijn) op zich en kreeg later ook de supervisie over het testhuis, waar componenten werden gekeurd. Toen begin jaren negentig een inkrimingsoperatie moest worden uitgevoerd, kreeg hij tevens de leiding over de productie. Toen in 1994 de klad kwam in de bedrijfshuishouding maakte hij een opmerkelijke spagaat. ‘Ik was voorzitter van de ondernemingsraad. De organisatie moest worden aangepast. Voor ik er erg in had, had ik mijn eigen stoel weggesaneerd.’ Als kwaliteitsmanager met een aantal nevenfuncties gaat hij nu naar de eindstreep.

Artikel uit Apeldoornse Courant van 29-07-2002

Recessie nekt Philips Apeldoorn

door Gep Leeftang

29 JULI 2002 - APELDOORN -

De ontwikkelingen op de markt zijn Philips Apeldoorn fataal geworden. Pogingen van de multinational om de printplatenfabriek concurrerend te maken, strandden op de economische teruggang.

Volgens Peter Stoffer, sinds juni 1997 directeur van Philips Apeldoorn, stelde Philips alles in het werk om een gezonde toekomst veilig te stellen. ‘Wij waren sinds midden jaren negentig afhankelijk van een grote interne Philips-klant die zeventig procent van de business betekende’, zegt Stoffer.

‘De groei van die klant betekende onze redding toen de afname door Digital Equipments terugliep. We wisten echter dat dit tegelijk een kwetsbare plek voor de organisatie was en hebben er keihard aan gewerkt om dat te verbeteren.’

Philips schuwde daarbij volgens Stoffer flinke investeringen niet. ‘De productielijn is helemaal vernieuwd met plaatsingsmachines en een soldeerlijn’, zegt hij. ‘Zelfs vorig jaar is er nog een hoge investering gepleegd in een nieuw testapparaat en ook in de productiebesturing is veel geld gestopt. We moesten andere klanten binnenhalen en in 1998 legden we zelfs een heel grote vast.’

Onze interne Philips-klant zorgde voor veertig procent van de productie, de nieuwe voor dertig procent. Zo kregen we een betere balans in onze klanten-portfolio.’

Het lot kon echter niet worden afgewend. ‘De tweede helft van vorig jaar was er door macro-economische omstandigheden een dramatische terugval in de orders. Bedrijven in de communicatiebusiness zoals UPC en Versatel zijn bijna gestopt met bestellen’, zegt Stoffer. ‘Wij verloren geen klanten maar de omzet daalde tot eenderde.’

Het bestaansrecht van Philips Apeldoorn is volgens Stoffer simpelweg vervallen omdat: ‘Het werk is er niet meer’. Hij wijst op andere bedrijven in de branche van printplaatassemblage die het ook moeilijk hebben. ‘Semecs ging vorig jaar failliet, een Siemens-bedrijf in Zoetermeer sloot eerder dit jaar en we weten dat andere collega’s het ook moeilijk hebben. De enorme terugval in de communicatiemarkt heeft ons de kop gekost. Onze orderportefeuille was nog niet divers genoeg.’

Dat sommige concurrenten wel kunnen handhaven komt volgens Stoffer doordat zij de tegenvallers kunnen compenseren doordat ze ook actief zijn in de beveiliging en defensie.

Artikel uit Apeldoornse Courant van 29-07-2002

Sluiting kost Philips vele miljoenen

door Gep Leeftang

29 JULI 2002 - APELDOORN -

De sluiting van de fabriek in Apeldoorn kost Philips ettelijke miljoenen euro's. Het alternatief, de fabriek in bedrijf houden, zou echter duurder zijn. Dat stelt bedrijfsdirecteur Peter Stoffer.

Het voortzetten van de fabriek in Apeldoorn was inzet van felle onderhandelingen met de vakbonden. Die erkennen uiteindelijk ook geen perspectieven meer te zien. De kosten wogen simpelweg niet meer tegen de baten op. Philips besloot de kosten van sluiting voor lief te nemen en stuurde aan op het einde vestiging. Half december wordt de productie stopgezet, het meeste personeel stopt 1 januari met zijn werk en op 15 maart gaat het licht uit aan de Oude Apeldoornseweg.

‘Sluiting van het bedrijf kost weliswaar miljoenen euro’s, maar je moet de afweging maken of openhouden niet nog veel duurder is terwijl later alsnog sluiting volgt’, zegt Stoffer. ‘Philips Apeldoorn is wat dat betreft geen randgeval. Hier is zonneklaar dat het niet verder kan.’

Een vijftigtal potentiële kopers toonde interesse voor de fabriek, twintig onderzochten concreet of overname haalbaar was. Allen haakten af. De orderportefeuille was niet goed genoeg meer gevuld, als gevolg van de economische neergang.

Philips assembleert in Apeldoorn printplaten voor complexe industriële producten. De platen zijn bestemd voor onder meer telecom, machinebesturing, automation en medische apparatuur.

Prijzen per printplaat liepen in de 500 euro. Slechts met een hoogwaardig productieproces kon namelijk geconcurrereerd worden met het Verre Oosten of Oost-Europa. De productielijn is daarmee zo specialistisch, dat ondanks de hoge investeringskosten de restwaarde van apparatuur te verwaarlozen is. ‘Een bedrijf dat de apparatuur wel zou kunnen gebruiken, heeft die zelf al wel en kampt net als wij met een ingezakte markt, zodat er geen behoefte is aan uitbreiding’, aldus Stoffer.

Met de sluiting kan Philips de apparatuur afschrijven en ziet het zich geconfronteerd met de hoge kosten van een sociaal plan voor de 73 medewerkers die in maart nog in dienst waren. De directeur zegt overigens in het zelfde schuitje te zitten als het overige personeel. ‘Ook ik oriënteer met nog op een baan, binnen of buiten Philips.’

Artikel uit Apeldoornse Courant van 29-07-2002

Goede baas, maar toekomst ontbrak

door Arnold Zweers

29 JULI 2002 - APELDOORN -

Hoe kón het ook goed gaan met Philips Computers als de Philips-bedrijven in het buitenland niet eens Philips-computers gebruikten maar die van de concurrent.

Frans Goedemondt (61) heeft van 1979 tot 1993 bij Philips Computers gewerkt. Eerst 2,5 jaar in Hong Kong waar hij marketing support deed. Later in Apeldoorn als product manager. Na vijf jaar werkloosheid - hij zag het bij zijn nieuwe baas Digital niet zitten - kon hij bij het Amerikaanse softwarebedrijf Oracle aan de slag.

Frans Goedemondt bezit nog oude Philips-aandelen, die overgingen naar Digital, vervolgens Compaq terwijl hij binnenkort post van Hewitt Packard verwacht. Want zo verging het de restanten van Philips Computers. Philips maakte mooie en goede spullen, zeggen Goedemondt en andere ex-werknemers, maar viste voortdurend achter het net. Philips was te laat in een markt die allang door de concurrentie - IBM voorop - werd gedomineerd. ‘Als je bedrijf in Zuid-Amerika of Australië al niet de eigen computers gebruikt, mis je natuurlijk de

support en referenties die je wereldwijd hard nodig hebt. Potentiële klanten denken dan: het zullen wel geen goede computers zijn. Dat overkwam de concurrenten niet. Die werden veel meer centraal aangestuurd.' Philips-computers waren ook niet 'compartibel:' niet aan te sluiten op andere apparatuur. Net als met de Video 2000 met zijn eigen standaard (onbruikbaar voor Betamax- of VHS-toestellen) miste Philips met zijn computers de boot. Wat wel goed ging, herinnert Goedemondt uit zijn Hong Kong-tijd, was de afzet van bankterminals en pinautomaten. Maar de tekstverwerkers, en later de pc's, bleven steken in geringe aantallen. 'Philips Apeldoorn was een kind met een waterhoofd,' concludeert hij.

BAKBEESTEN

Ton van Kampen (63) begon in 1963 als een van de allereerste werknemers bij Philips Computers. Hij moest samen met vijftien anderen solliciteren in zaal La Bordelaise. Zijn eerste werkplek als electro-technisch installateur was in het latere sociale dienstkantoor aan de Molenstraat. De jaren erop werd de nieuwbouw aan de Oude Apeldoornseweg in gebruik genomen. Het aantal personeelsleden groeide formidabel tot op zeker moment 2500 man. De eerste 'voorbeeldcomputers' genaamd Pascal en Stevin waren in Eindhoven ontwikkeld. Van Kampen werd chef van de montage-afdeling met honderden werknemers die de computers - 'bakbeesten van twee bij drie meter' - in elkaar zetten. Later werd hij hoofd kwaliteitszorg.

Op 55-jarige leeftijd ging Van Kampen er uit met een 'redelijk goede financiële regeling.' Hij had als lid van de OR de hele zaak uit elkaar zien vallen: de computers (ontwikkeling/service) naar Digital, de kantine naar Van Heck, technische dienst naar Stork, bewaking naar de Nederlandse Beveiligings Dienst. Zijn afdeling bleef bij Philips. Over zijn eigen baan heeft hij nooit echt ingezet. De vanaf midden jaren zeventig telkens opdoemende onrust vrat echter ook aan hem. 'Het was nogal wat als collega's te horen kregen: jij moet er uit. De een vond snel een baan, maar zeker in de tachtiger jaren liepen sommigen lange tijd zonder.'

Dat Philips Apeldoorn nog zolang heeft kunnen bestaan schrijft Van Kampen volledig toe aan Eindhoven. 'Dankzij de winst die daar op scheerapparaten en stofzuigers werd gemaakt. Ik geloof dat we hier in Apeldoorn in al die dertig jaar één of twee jaren met winst hebben gedraaid.' Ton van Kampen zegt - ondanks alle problemen - met plezier bij Philips te hebben gewerkt. 'Maar ik was niet getrouwd met Philips, daar heb ik altijd voor gewaakt.'

EIGEN BEDRIJF

René Mulder (55) begon er in 1970. Hij zat in de onderhoudsdienst. De marketing klopte niet, het bedrijf veranderde ook te vaak van naam, vindt hij: Philips Electrologica, Philips Data Systems, Unidata, PTIS en uiteindelijk Philips Computers. 'Niet goed voor de herkenbaarheid.' Het ging zo slecht dat op zeker moment Philips Motorola-computers kocht en daar de eigen naam op zette. Mulder bezocht voor Philips Electrologica klanten in heel Oost-Nederland. Later werd hij teamleider op het rayonkantoor aan de Kerklaan. Na achttien jaar hield hij het voor gezien. 'Ik zag het niet zitten bij Digital.' Mulder begon in 1990 zijn eigen bedrijf: PCE Computers. Eerst opleiding, nu bouw en verkoop van pc's. Hij heeft nooit spijt van zijn stap gehad. 'Met de introductie van Windows en internet had ik de wind mee. Op zeker moment had ik het bij Philips - op zich een goede baas - wel gezien. Weer een reorganisatie, ik had er geen zin in.'

Artikel uit Apeldoornse Courant van 29-07-2002

Philips waakte over welzijn

door Arnold Zweers

29 JULI 2002 - APELDOORN -

-Philips Apeldoorn - dat was geen Philips Eindhoven. Apeldoorners die bij Philips werkten, op zeker moment waren het er 2500, hoefden ook niet collectief KVP te stemmen. Maar Philips Apeldoorn wés wel wat. Minstens van een impact die Van Gelder Papier had en Centraal Beheer en de Belastingdienst momenteel hebben voor de stad.

Philips Apeldoorn verzorgde je van de wieg tot het graf. Als je tenminste niet tussentijds ontslagen werd. Ze waren niet ècht met het bedrijf getrouwd, die Philips-mensen. Maar ze sportten er wel, ze leenden er hun gereedschap, ze computerden niet alleen overdag maar ook in hun vrije uurtjes.

Voor de plaatselijke overheid was Philips belangrijk en problematisch tegelijk. 'We hebben er wat zorg om gehad,' zegt Hans Porringa, gemeenteraadslid van 1970 tot 1992 en twaalf jaar wethouder van Apeldoorn. 'Philips maakte de beste computers. Alleen, ze werden niet verkocht. We hebben heel wat gesprekken met de directie gevoerd, stappen richting Tweede Kamer ondernomen. Maar - net als bij Van Gelder - wanneer het economisch slecht gaat met een bedrijf, is je invloed als overheid uiterst marginaal. Er was een tijd dat er vier miljoen verlies per dag werd gemaakt. Je voelt dan op je klompen aan dat het niet goed kan gaan.'

Philips, zo beschrijft Porringa, was voor Apeldoorn een 'betekenisvol bedrijf, en spraakmakend met een grote intellectuele bovenlaag.'

CULTUREEL

Philips heeft niet alleen voor werkgelegenheid gezorgd in Apeldoorn - zij het dat die later geleidelijk aan weer wegvloede - , het bedrijf krikte indirect het culturele klimaat op. Het wilde naar Apeldoorn komen, maar dan moest het cultuurarme Apeldoorn wel een inhaalslag maken. Het was een steun in de rug voor de toenmalige burgemeester Des Tombe om de realisatie van schouwburg Orpheus te bespoedigen.

In de zestiger en zeventiger jaren bouwde Apeldoorn duizenden woningen voor al die nieuwkomers uit het zuiden en westen van het land. Het waren niet alleen Philips-mensen maar ook werknemers van Centraal Beheer, de Rijksbelastingdienst, TNO en andere 'grote jongens' die zich in Apeldoorn vestigden. 'De huizen werden uit de grond gestampt', herinnert Roel Zwerus zich die van 1953 tot 1992 bij woningcorporatie De Goede Woning werkte waarvan de laatste twintig jaar als directeur.

De gemeente maakte afspraken met die bedrijven voor de toewijzing van woningen en via het Bureau Woonruimteverdeling gingen ze naar de huurders. 'Daar waren ook veel woningen van ons bij', zegt Zwerus. Philips-gezinnen kwamen met name in Zevenhuizen terecht, maar ook in Kerschoten en de Rivierenbuurt. Hele straten waren Philips-straten. Het bedrijf had via zijn pensioen/beleggingsfonds ook een eigen woningbestand en beschikte over een speciale afdeling die over huisvesting ging.

Vadertje Philips waakte over je welzijn. Want je kon er via een fonds sparen voor de studie van je kinderen. In de personeelswinkel kon je tegen flinke korting tv's en wasmachines aanschaffen. Je hoefde niet naar de Gamma. Bij de nog altijd bestaande Hobbyclub kon de doe-het-zelver alles lenen: aanhangwagens, behangtafels, tegelsnijders, hogedrukspuiten. Incourante spullen (computeronderdelen, kabels, stoelen, tafels, potten verf) konden voor een habbekrats worden aangeschaft in een romneyloods op het Philips-terrein.

HOBBYCLUB

Ook was en is er de Philips Computerclub. Net als de Hobbyclub een vergrijzende aangelegenheid die momenteel een belangrijke sociale ontmoetingsfunctie voor oud-gedienden vervult. De clubs staan anno 2002 op punt van fuseren. Filibalg heette de Philips-foto/video-club. Bij Philips kon je tenslotte ook tennissen, bij Tepci. Ook al heeft de vereniging nu niets meer met de multi-national te maken, de naam is een afkorting van: Tennis Philips Computer Industrie.

Persbericht CNV van 8 juli 2002

Alsnog akkoord sociaal plan Philips Apeldoorn

CNV Metaal en elektro is er alsnog in geslaagd een sociaal plan af te spreken met de directie van Philips Apeldoorn. Vorige week ontstond een conflict hierover, omdat de bond het bod van de directie te mager vond.

Nu is afgesproken dat werknemers die langer dan vijftien jaar in dienst zijn een langduriger aanvulling op een eventueel lager salaris bij een nieuwe werkgever krijgen. Daarnaast krijgen alle werknemers die op 31 december 2002 nog in dienst zijn een gratificatie van minstens 2.000 euro. Dit bedrag is een extra beloning voor deze werknemers, omdat zij hebben meegewerkt aan de afbouw van de fabriek.

Voorts heeft CNV Metaal en elektro bereikt dat geen van de werknemers voor 1 januari 2003 ontslag krijgt aangezegd. Pas vanaf die datum kan de opzegtermijn ingaan.

Deze nadere afspraken komen bovenop het sociaal plan zoals dat in maart in verband met een eerdere reorganisatie is afgesloten.

Nadere inlichtingen:

Peter de Jong (bestuurder CNV Metaal en elektro)

023-5626667

Jan Immerzeel (persvoorlichting)

030-6348241

Uit De Financiële Telegraaf van 4 juli 2002

Sociaal plan Philips Apeldoorn zonder bonden

APELDOORN (ANP)

De directie van Philips Apeldoorn heeft eenzijdig een sociaal plan voor het sluiten van de vestiging opgesteld. De bonden konden zich in een aantal punten absoluut niet vinden, zo meldde CNV Bedrijvenbond woensdag.

Philips sluit zijn Apeldoornse afdeling, waar printplaten voor machinebouw en medische toepassingen worden gemaakt, nadat gesprekken over overname door het Belgische IPTE mislukten. Bij de vestiging werken zeventig mensen.

CNV vindt dat de werknemers in Apeldoorn indirect opdraaien voor de reorganisatie van andere Philips-onderdelen in Stadskanaal en Hoogeveen, waar dure sociale plannen werden afgesloten. In Apeldoorn zijn minder werknemers lid van een vakbond.

"Het lijkt een strategisch spelletje van Philips", aldus bestuurder P. de Jong, die de actie betreurt. "Tot nu toe was het altijd redelijk onderhandelen met Philips."

Uit de Apeldoornse Courant van 4 juli 2002

Philips zet vakbonden buitenspel

door Gep Leeftang

4 JULI 2002 - APELDOORN.

Philips heeft de vakbonden buitenspel gezet bij de sluiting van zijn fabriek in Apeldoorn. Het bedrijf trekt zijn eigen plan bij het ontslaan van ruim vijftig man personeel. Half december wordt de productie stopgezet. De bonden zeggen machteloos te staan.

Het personeel van Philips Apeldoorn wordt vandaag van de situatie op de hoogte gesteld. In eerder overleg waren Philips en de bonden niet tot overeenstemming gekomen over een sociaal plan.

De bonden wensten geen genoegen te nemen met de voorwaarden die in maart waren bedongen voor ontslag van 26 werknemers. Die reorganisatie moest een overname voorbereiden door het Belgische IPTE. De overname ketste uiteindelijk af en sluiting was volgens Philips de enige resterende optie.

Bij bedrijfssluiting zouden verbeterde voorwaarden moeten gelden, stelden de bonden. Het overleg over die voorwaarden is nu stopgezet. Philips heeft aangekondigd zich te zullen

baseren op zijn eigen Regeling Aanpassing Personeel, die de status van CAO heeft. Daardoor worden ontslagen werknemers met een minder gunstig sociaal plan geconfronteerd dan het personeel dat eerder dit jaar moest afvloeien.

‘We kunnen ons niet onttrekken aan de feiten dat PhilipsCAO-afspraken toepast’, zegt CNV-onderhandelaar Peter de Jong. ‘Als basisregeling zijn we daar niet ontevreden over. Maar in deze situatie van ontslagen moet maatwerk worden geleverd.’

Wij zijn ontstemd omdat men misbruik maakt van de omstandigheden. Met slechts ruim vijftig werknemers is het personeel niet in staat om fors aan de bel te trekken. Acties hebben geen zin. De productie loopt zodanig terug dat aanpassing van de werkzaamheden geen invloed heeft. Philips heeft ingeschat dat het frustreren van de bonden hier minder gevolgen heeft dan eerder het geval was in Hoogeveen.’

‘Ik kan niet zeggen dat Philips in Apeldoorn tegen de regels handelt’, zegt De Jong, ‘maar Philips Nederland verzuimt hier zijn verantwoordelijkheid te nemen. Wij hebben echt geen gouden regeling gevraagd, maar wel een gepast plan. Philips verlangt wel dat een aantal mensen tot half december een arbeidsprestatie levert, maar als dank daarvoor komt er slechts een basisplan met enkele plussen en minnen. Dat is beledigend voor het personeel. Philips toont hier zijn sociale gezicht en dat bedoel ik schamper.’

Reactie Philips: bonden staakten overleg zelf

Philips verbaast zich over de opstelling van de vakbonden rond de sluiting van een fabriek in Apeldoorn waar printplaten worden gemaakt voor machinebouw en medische toepassingen. Volgens Philips zijn het juist de bonden die het overleg hebben gestaakt. "Als de bonden stellen dat wij hen buitenspel hebben gezet, dan is dat een merkwaardige lezing", stelt woordvoerder Gert van Doorn. "Er lag een plan dat iets was verbeterd vergeleken bij het sociaal plan dat eerder dit jaar werd ontwikkeld voor 29 personeelsleden". "Wij hebben in onze Regeling Aanpassing Personeel in principe al een sociaal plan. Per locatie voorzien wij dat van maatwerk", aldus Van Doorn. "In het geval van Apeldoorn hebben wij het personeel vanmiddag (gisteren, red.) laten weten hoe wij zullen bemiddelen van werk naar werk. Dat is een zeer belangrijk uitgangspunt van de RAP. Al in augustus zullen wij met de bemiddeling beginnen. Philips heeft hiermee juist een reputatie hoog te houden.

Uit de Apeldoornse Courant van 4 juni 2002

Philips Apeldoorn in maart dicht

door Gep Leeftang

APELDOORN – 4 juni 2002.

De stekker gaat eruit bij Philips Apeldoorn. Dat heeft de directie gistermiddag gemeld in een gesprek met de vakbonden. Uiterlijk in maart 2003 sluit de printplatenfabriek zijn deuren. Daardoor dreigt ontslag voor 47 man.

CNV-onderhandelaar Nico Bogaard zei een wrang gevoel te hebben overgehouden aan de manier waarop onlangs de overname door het Belgische IPTE af ketste. IPTE maakte daarbij in een persbericht duidelijk dat geen geschikte constructie voor de overname was te vinden. 'Wij hebben daar nu uitleg bij gekregen, maar het blijft een onverkwikkelijke zaak', oordeelt CNV-onderhandelaar Bogaard. 'Daarbij begin ook ik te begrijpen dat die overname bijna onmogelijk was.' 'Philips was bereid om heel ver te gaan om de fabriek over te doen aan de Belgen. Daarbij was het hoofdmotief behoud van werkgelegenheid', aldus Bogaard. 'IPTE wilde het snoepje dat Philips voorhield echter nog lekkerder maken dan het al was. De contractbesprekingen zijn in feite zo verlopen dat er alleen maar valse hoop was.' 'Voor een bedrijf als Philips is het een blamage dat het zover is gekomen', vindt Bogaard. 'Er wordt geschermd met hoge kosten en financiële middelen die beperkt zijn. Dat verhaaltje horen we altijd van directies. Tot dusver zijn we van die betogen niet bijster onder indruk geraakt.'

De bonden (CNV Metaal en Electro, FNV Bondgenoten en de Vereniging Hoger Personeel Philips) hebben een aanvraag gedeponereerd bij de ondernemingsraad. De OR moet volgens Bogaard door externe deskundigen laten onderzoeken of de directie mogelijkheden over het hoofd heeft gezien om het bedrijf alsnog een nieuw leven te geven. Ook oppert hij dat Philips zou moeten studeren op een andere afzetmarkt. Op 20 juni zitten de bonden opnieuw met de directie aan tafel.

Uit de Apeldoornse Courant van 31 mei 2002

Philips stopt activiteiten in Apeldoornse vestiging

door Gep Leeftang

APELDOORN - 31 MEI 2002 - De Philips-vestiging in Apeldoorn gaat waarschijnlijk dicht. De directie heeft de vakbonden uitgenodigd voor overleg. Inzet van het gesprek is beëindiging van de activiteiten in Apeldoorn.

Volgens onderhandelaar Peter de Jong van CNV Metaal en Electro zal voor het totale personeel een sociaal plan 'onder maximale voorwaarden' worden bedongen. Daarbij gaat het niet enkel om de ongeveer vijftig nog resterende werknemers, maar tevens om de groep die al moest vertrekken bij de reorganisatie. Dat kostte 26 werknemers hun baan.

'MISBRUIKT'

'Het sociaal plan dat voor hen in maart werd afgedwongen moet worden opengebroken', vindt De Jong. De bonden voelden zich misbruikt omdat ze het plan hadden voorbereid met het oog op een overname door het Belgische IPTE. Even later werden ze geconfronteerd met het afhaken van de Belgen.

Persbericht van 15 mei 2002

IPTE NV and Philips Apeldoorn BV stop their takeover negotiation.

IPTE NV announces that the takeover negotiations between IPTE NV and Philips Apeldoorn BV, an electronic production company (PCB assembly and test), have been stopped.

Philips Apeldoorn BV is an independent subsidiary of Philips Electronics Nederland BV. It produces customized electronic systems and parts of those systems. The company focuses on telecom, medical systems and industrial equipment.

Both parties agreed to stop the negotiations due to a different point of view regarding the takeover modalities. Philips will look for alternatives."

Op donderdag 28 februari 2002 werd aan de medewerkers van Philips Apeldoorn B.V. medegedeeld dat het bedrijf verkocht wordt aan IPTE, een belgisch bedrijf.

Hierbij werd ook al aangegeven dat een aantal medewerkers van Philips Apeldoorn B.V. niet mee kunnen naar het nieuwe bedrijf.

Op 28 maart heeft Philips bekend gemaakt welke medewerkers niet meegaan.

Het gaat om 26 van de 73 medewerkers.

De meeste medewerkers zullen bemiddeld worden via het Randstad Mobiliteitscentrum in Apeldoorn.

De volgende personen moeten een nieuwe baan zoeken:

1 medewerker inkomende goederen

2 magazijnmedewerkers

1 magazijnvoorman

1 inkoper/accountmanager

1 hoofd engineering

1 manufacturing cost engineer

1 engineer

1 medewerkster protobouw

2 medewerkers SMD-machinemontage

1 medewerker soldeermachine/eindcontrole

3 medewerkers handmontage/lichtspotmachine-montage/programmeren

1 medewerkster montage/engineering

1 personeelsfunctionaris

1 tester/reparateur

1 onderhoudstechnicus

Heeft u mogelijk een functie voor één of meer van deze medewerkers neemt u dan a.u.b. contact op met

Mevr. M.Zwier, personeelsfunctionaris

Telefoon: 055-5380800

3 personen hebben een nieuwe baan gevonden.